

© 2006 The Authors
Journal compilation © 2006 Blackwell Publishing Ltd

HOTĂRÂRE nr. 548

Prin nota nr. 3654/IJ/2924/SIJ /17747/ST/2012, Inspecția Judiciară a înaintat Plenului Consiliului Superior al Magistraturii cererea formulată de doamna ANCA MIHAELA TROFIN, judecător la Judecătoria Focșani, de apărare a reputației profesionale.

Analizând nota Inspecției judiciare și văzând înscrisurile atașate, Plenul reține următoarele:

La data de 29.12.2011 a fost înregistrată la Consiliul Superior al Magistraturii cererea de apărare a reputației profesionale formulată de către doamna Anca Mihaela Trofin, judecător în cadrul Judecătoriei Focșani, în temeiul art. 75 din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată și art. 30 alin. 1 din Legea nr.317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată.

Prin cererea sa, doamna judecător a solicitat apărarea reputației profesionale în raport de informațiile apărute în articolul de presă publicat (la data de 18.12.2011) pe site-ul Vrancea Media intitulat „[redacted]”, despre care presa a scris că a încercat să [redacted]. Dosarul se află pe masa judecătoreii Trofin, cea care l-a achitat pe secretarul – [redacted] și care a

lăsat o fetiță la 300 Km de ambii părinți”, care au fost de natură să-i afecteze reputația profesională. În cuprinsul cererii de apărare a reputației profesionale formulate inițial, precum și în cererea precizatoare din 20.04.2012 se face referire și la alte două articole publicate de același autor, anterior datei de 18.12.2011, în care, de asemenea, sunt relatate aspecte în legătură cu activitatea doamnei judecător și de cuprinsul cărora a luat cunoștință odată cu articolul menționat mai sus.

În motivarea acestei cereri, doamna judecător a arătat că în cuprinsul articolelor, pornind de la o așa zisă informație, autorul a făcut și propriile sale afirmații tendențioase ce i-au lezat în mod gratuit reputația profesională. Articolele au fost redactate și publicate cu rea credință, fiind bazate pe o interpretare personalizată, contrar normelor minime de deontologie jurnalistică, ce au avut ca efect discreditarea nejustificată a prestigiului său profesional și moral, în rândurile opiniei publice.

În ceea ce privește aspectele relatate în presă, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii reține următoarele:

La data de 18.12.2011 a fost postat pe site-ul Vrancea Media de către de
un articol de presă intitulat ,, , despre care presa a scris că
a încercat să . Dosarul se află
pe masa judecătorei Trofin, cea care l-a achitat pe secretarul – și care
a lăsat o fetiță la 300 Km de ambii părinți.” Articolul a fost depus la dosarul nr.
la data de 19.12.2011, împreună cu concluziile scrise formulate de pârâta
din respectiva cauză.

În cuprinsul articolului sunt redată aspectele relatate de pârâta din dosarul
, cele astfel precizate fiind menționate între ghilimele. În
continuarea aspectelor relatate de această parte (,

(...)

nici un moment nu mi-am dorit ca situația familiei mele să fie făcută public dar mă văd obligată să fac acest lucru deoarece nu mi se pare normal ca un bărbat condamnat pentru luare de mită, care era în timpul căsătoriei într-o relație

(...) Nu mi se pare normal ca doamna Trofin să judece această cauză. În ordonanță a dat câștig de cauză

fostului soț, iar acum dacă ar da o decizie favorabilă mie ar fi ca și cum și-ar contrazice sentința de la ordonanță...ar fi fost cel puțin moral să se abțină de la judecarea cauzei”) autorul articolului face anumite precizări personale.

Acesta arată că „Fosta soție a lui se referă la faptul că Judecătoria Focșani a luat deja o decizie cu privire la custodia unuia dintre copii, judecătoarea Anca Mihaela Trofin hotărând ca băiețelul să fie încredințat tatălui, provizoriu, în baza unei ordonanțe președințiale, în primăvara acestui an. Aceeași judecătoare are pe rol dosarul de fond în care cere să primească spre creștere și educare ambii copii, deși fosta soție a lui a formulat o cerere de recuzare, respinsă însă. (...) Anca Mihaela Trofin n-ar fi la primul scandal legat de cauzele pe care le judecă. În urmă cu mai mulți ani l-a achitat pe secretarul , a cărui vinovăție se vedea de la o poștă, în scandalul conservelor furate de la sinistrați. De altfel, a și fost condamnat definitiv, ulterior.

Tot Anca Mihaela Trofin a mai dat o hotărâre cel puțin dubioasă într-un dosar în care ex – - a cerut custodia uneia dintre fetițele pe care le avea cu . Trofin a dat spre creștere și educare copilul lui deși acesta a trimis-o pe fiica sa tocmai la Câmpulung Moldovenesc, la mama sa, iar el locuiește în Focșani. Cum se poate ocupa de copil dacă acesta se află la 300 de kilometri distanță? Aceasta a fost întrebarea pe care logic și-a pus-o toată lumea care a aflat de caz, în condițiile în care fetele cuplului au fost separate de o justiție vrânceană rămasă datoră cel puțin la capitolul explicații logice. Decizia Ancăi Mihaela Trofin a fost confirmată la acea dată și de un complet al Tribunalului Vrancea, alcătuit din .”

Celelalte două articole la care face referire doamna judecător și cu privire la care arată că a luat cunoștință la data depunerii articolului mai sus menționat la dosarul nr.

se intitulează „

Justiția vrânceană recidivează și lasă o fetiță de 7 ani la 300 de kilometri de ambii părinți”, respectiv „ ” este acuzat că râvnește la averea fiicei sale”.

Primul articol a fost postat la data de 27.01.2010 de același autor -
pe site-ul publicației „Vrancea Media”. Se arată în cuprinsul articolului „Tribunalul Vrancea a mai dat o hotărâre cel puțin discutabilă! A câta oare? Speța este simplă: , fosta soție a (cel care a furat doi saci cu alimente din mâncarea sinistraților, în 2005) a cerut custodia fiicei sale, pe care instanța i-a dat-o lui după divorțul celor doi. a cerut custodia fetei dintr-un motiv extrem de simplu: deși instanța i-a dat „spre creștere și educare” copilul lui acesta a trimis-o pe fiica sa tocmai la Câmpulung Moldovenesc, la mama sa, iar el locuiește la Focșani. Cum se poate ocupa de copil dacă acesta se afla la 300 de kilometri distanță? Aceasta numai judecătorii , cei care au judecat speța până acum, pot explica. s-a ocupat de dosar la Judecătoria Focșani, iar la Tribunalul Vrancea, în apel. Cine sunt judecătorii în cauză? Păi ... la fond, deși vinovăția acestuia se vedea de la o poștă, iar au relații cel puțin de „apropiere” față de este soția lui , vicepreședintele Tribunalului Vrancea, cel care are o rudă de sânge, , director economic la Consiliul Județen Vrancea. Cum social democratul a fost unul din oamenii de bază ai lui la alegerile de anul trecut, iar este subordonatul președintelui CJ, nu este greu de făcut o legătură vizibilă fără prea mari eforturi. Despre se spune că este apropiat de prin avocatul , cel care l-a reprezentat pe la multe procese. Toate aceste conexiuni sunt relatate de Vrancea Media doar pentru a întregi un „tablou”. Dincolo de relații și pile, rămâne cruntul adevăr: o fetiță de 7 ani este lăsată în continuare în custodia unui tată care nu se ocupă de copilul respectiv, ci preferă să-l lase la 300 de kilometri distanță. Asta în timp ce mama dezavantajată are grijă de celălalt copil al cuplului, tot o fetiță, în contextul în care toate tratatele de specialitate indică faptul că nu trebuie separați frații (surorile) în cazul unui divorț”.

Al doilea articol a fost postat de același autor pe site-ul publicației „Șansa Vrînceană” fiind identificat în arhiva (electronică) a acestei publicații (nr.

Subtitlul are următorul conținut „Judecătoria care l-a achitat, inițial, în dosarul din 2006, Anca Trofin, are acum pe rol dosarul privind custodia unuia din fetele

cuplului”. Se redau în cuprinsul articolului, în special, aspectele relatate de una dintre părțile din dosarul având ca obiect reîncredințare minor. Sub titulatura „Dosar la judecătoria Trofin” se redau, cu ghilimele, cele afirmate de parte „ (...) iar dosarul cu custodia fiicei noastre este pe rolul Judecătoriei, la magistratul Anca Trofin (n.r.- cea care l-a achitat inițial în scandalul conservelor furate). Nu știu cum se face împărțirea aceea aleatorie. Am mari dubii.”

Din verificările efectuate de către Inspekția judiciară, se rețin următoarele, în ceea ce privește activitatea jurisdicțională:

Prin cererea înregistrată sub nr. 3908/231/2011 pe rolul Judecătoriei Focșani la data de 16.03.2011 reclamantul în contradictoriu cu pârâta a solicitat ca pe cale de ordonanță președințială, cu citarea părților să se dispună încredințarea minorilor , iar în subsidiar stabilirea unui program de vizitare. În motivarea cererii, reclamantul a arătat că prin sentința civilă nr. pronunțată în dosarul nr. a fost desfăcută căsătoria părților, minorii fiind încredințați mamei pentru că acesta era inculpat într-un dosar penal, însă în prezent situația s-a schimbat, minorul de la data pronunțării hotărârii de divorț locuiește cu acesta, iar minora dorește să locuiască împreună cu acesta, dar pârâta îi interzice acest lucru. A menționat că sunt întrunite condițiile de admisibilitate a cererii pe calea ordonanței președințiale, solicitând admiterea cererii.

Cauza a fost repartizată în sistem informatizat, prin aplicația Ecris, alocându-se termen automat completului având ca titular pe doamna judecător Anca Mihaela Trofin.

Pârâta a depus întâmpinare prin care a solicitat respingerea cererii ca inadmisibilă, iar în subsidiar, ca neîntemeiată având în vedere că dispozițiile. art. 581 Cod procedură civilă nu reglementează raporturile de dreptul familiei.

Prin sentința civilă nr. instanța a respins ca neîntemeiată excepția inadmisibilității, a admis în parte acțiunea reclamantului, a dispus reîncredințarea minorului către reclamant, provizoriu, pana la soluționarea irevocabilă a dosarului nr. al Judecătoriei Focșani, a încuviințat ca reclamantul să poată avea, provizoriu, legături personale cu minora la domiciliul său, stabilind programul de

vizitare, a dispus ca pârata să poată la rândul-i, provizoriu, sa aibă legături personale cu minorul la domiciliul său, stabilind programul de vizitare.

Hotărârea astfel pronunțată nu a fost recurată de părți.

Prin cererea înregistrată pe rolul Judecătorei Focșani la data de 16.03.2011, sub nr. reclamantul a chemat în judecată pe pârâta pentru a se dispune încredințarea către acesta spre creștere și educare a minorilor și cu obligarea pârâtei la pensie de întreținere pentru fiecare minor, iar în subsidiar, în situația în care ar fi respinsă cererea sau admisă în parte, a solicitat să i se încuviințeze să aibă legături personale cu minorii.

Pârâta a depus întâmpinare prin care a solicitat respingerea cererii ca neîntemeiată. Cu caracter reconvențional, a solicitat să îi fie lăsați în continuare spre creștere și educare cei doi minori cu obligarea reclamantului pârât la plata unei pensii de întreținere, majorată în raport de veniturile actuale ale acestuia.

Cauza a fost repartizată în sistem informatizat, prin aplicația Ecris, alocându-se termen automat la 11.04.2011, completului Urmare a promovării titularului acestui complet, s-a dispus desființarea completului – prin hotărârea nr. – și repartizarea ciclică a dosarelor înregistrate pe rolul acestuia, dosarul nr. fiind repartizat pe completul având ca titular pe doamna judecător Anca Mihaela Trofin.

La termenul din 27.10.2011 pârâta, prin avocat a formulat oral cerere de recuzare a președintelui completului de judecată – doamna judecător Anca Mihaela Trofin, dosarul fiind înaintat în vederea soluționării cererii de recuzare, judecătorului delegat cu repartizarea incidentelor procedurale.

Cererea de recuzare formulată în scris a fost depusă la dosar la 28.10.2011. În motivarea cererii de recuzare s-a arătat că instanța și-a spus părerea în legătură cu cauza care se judecă. S-a învederat că, un alt motiv de recuzare este reprezentat de împrejurarea că reclamantul din acest proces împreună cu soțul președintelui de complet și soțul avocatului reclamantului au fost/sunt polițiști, au lucrat sau poate chiar mai lucrează împreună fiind colegi, bănuiala sa fiind legitimă.

Prin încheierea din 01.11.2011 cererea de recuzare a fost respinsă, reținându-se că pe calea procedurii ordonanței președințiale instanța nu cercetează fondul dreptului discutat de părți, rezolvându-se vremelnic o problemă urgentă, astfel încât hotărârea pronunțată pe cale de ordonanță președințială nu are putere de lucru judecat în ceea ce privește hotărârea pe fond și nu sunt incidente dispozițiile art. 27 pct. 7 Cod procedură civilă.

În ceea ce privește al doilea motiv de recuzare s-a reținut că simplele afirmații ale pârâtei, în sensul că „reclamantul din acest proces împreună cu soțul președintelui de complet și soțul avocatului reclamantului au fost/sunt polițiști, au lucrat sau poate chiar mai lucrează împreună fiind colegi”, nu sunt prin ele însele de natură să ducă la concluzia că doamna judecător are o prejudecată favorabilă reclamantului, nefiind prezentată nicio dovadă din care să rezulte că judecătorul ar avea un interes direct sau indirect în soluționarea cauzei și care ar putea justifica obiectiv temerile pârâtei cu privire la imparțialitatea judecătorului.

Dezbaterile asupra fondului au avut loc la termenul din 15.12.2011 când pronunțarea a fost amânată pentru 19.12.2011, la solicitarea pârâtei, pentru a i se da posibilitatea să formuleze concluzii scrise.

La 19.12.2011 au fost depuse la dosar, concluzii scrise, la care s-a atașat un articol de presă (postat pe site-ul Vrancea Media, la 18.12.2011 de) intitulat „ , despre care presa a scris că a încercat să

Dosarul se află pe masa judecătorei Trofin, cea care l-a achitat pe secretarul – și care a lăsat o fetiță la 300 Km de ambii părinți.”

Prin sentința civilă nr. instanța a admis în parte acțiunea principală și cererea reconvențională, a dispus ca exercitarea autorității părintești asupra copiilor minori născută la să se facă în comun, de ambii părinți, a stabilit domiciliul minorului la domiciliul tatălui și cel al minorei la domiciliul mamei, a compensat obligația legală de întreținere și a stabilit modalitatea în care fiecare părinte poate să aibă legături personale cu minorii.

Hotărârea astfel pronunțată a devenit irevocabilă, prin nerecurare.

Prin cererea înregistrată sub nr.9472/231/2008, pe rolul Judecătoriei Focșani, reclamanta a chemat în judecată civilă pe pârâtul , pentru ca în urma probelor ce vor fi administrate să-i fie reîncredințată reclamantei spre creștere și educare pe minora obligarea pârâtului la plata unei pensii de întreținere în favoarea minorei în conformitate cu veniturile actuale ale acestuia.

Prin sentința civilă nr. Judecătoria Focșani (completul compus din doamna judecător Trofin Anca Mihaela), a respins cererea, reținând că menținerea măsurii încredințării către tată a minorei corespunde interesului superior al acesteia.

Apelul declarat de reclamantă împotriva acestei sentințe a fost respins de Tribunalul Vrancea – Secția Civilă prin decizia nr. .

Tribunalul a avut în vedere că reîncredințarea copilului minor spre creștere și educare de la un părinte la celălalt, urmează a se dispune numai atunci când se constată că părintele în a cărei îngrijire se află nu îi mai poate asigura condițiile necesare pentru o dezvoltare corespunzătoare.

Acțiunea în reîncredințare poate fi deci admisă numai dacă au intervenit situații noi, în sensul că s-au schimbat împrejurările care au determinat încredințarea inițială, ori în cauză nu s-a făcut dovada în acest sens.

În speță, se reține că prin hotărârea judecătorească inițială minora a fost încredințată tatălui intimat în baza unei învoieli între părinți, învoială care și-a produs efectele, fiind încuviințată de instanța judecătorească. Pe de altă parte, în mod corect, prima instanță a reținut că nu a fost investită de către reclamantă cu soluționarea unei cereri având ca obiect valorificarea dreptului acesteia de a avea legături cu minora.

Împotriva hotărârii pronunțată de tribunal a formulat recurs reclamanta, respins prin decizia nr. pronunțată de Curtea de Apel Galați – Secția Civilă. În acest sens s-a avut în vedere că recurenta - reclamantă a solicitat reîncredințarea minorei, invocând aspecte ce țin de comportamentul pârâtului, aspecte ce existau și la momentul pronunțării hotărârii prin care s-a dispus încredințarea prin sentința civilă nr.

pronunțată de Judecătoria Focșani. De asemenea, creșterea separată a celor două surori a fost avută în vedere la momentul când s-a dispus încredințarea și recurenta nu a considerat că este o situație dăunătoare pentru minore. Faptul că,

intimatul - pârât a apelat la sprijinul mamei sale pentru creșterea și educarea minorei nu îi este imputabil, cu atât mai mult cu cât au beneficiat de acest sprijin și în perioada cât cei doi părinți au fost căsătoriți.

Rezultă astfel că sentința civilă nr. _____ pronunțată în dosarul nr. _____ a fost menținută de instanța de apel și de cea de recurs, care au apreciat ca fiind corect raționamentul juridic urmat de instanța de fond.

Prin sentința penală nr. _____ pronunțată de Judecătoria Focșani (completul compus din doamna judecător Trofin Anca Mihaela), în baza art. 11 pct. 2 lit. a Cod procedură penală și art. 10 lit. c Cod procedură penală a fost achitat inculpatul _____ pentru infracțiunea de furt calificat prevăzută de art. 208, art. 209 lit. a și h Cod penal; a fost condamnat inculpatul _____ pentru săvârșirea infracțiunii de furt calificat prevăzută de art. 208, art. 209 lit. a și h Cod penal, cu aplicarea art. 74 lit. a, b și c și art. 76 lit. c Cod penal, la 6 luni închisoare, dispunând suspendarea condiționată a executării pe o perioadă de încercare de 2 ani și 6 luni.

Învestit cu soluționarea apelului declarat în cauză Tribunalul Vrancea a constatat că prima instanță a reținut o situație neconformă cu realitatea, dând o interpretare greșită probelor administrate. Prin decizia nr. _____ tribunalul a admis apelurile declarate în cauză, desființând în parte sentința penală nr. _____; s-a înlăturat dispoziția de achitare a inculpatului _____, acest inculpat fiind condamnat la 10 luni închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de furt calificat prevăzută de art. 25 Cod penal raportat la art. 208, art. 209 lit. a și h Cod penal.

Prin decizia nr. _____ Curtea de Apel Galați a admis recursurile declarate de inculpați, a casat pe latură penală decizia nr. _____ și sentința nr. _____ și, în rejudecare a schimbat încadrarea juridică în infracțiunea prevăzută de art. 25 Cod penal raportat la art. 208, alin. 1 Cod penal –pentru inculpatul _____ și în cea prevăzută de art. 208 alin. 1 - art. 209 lit. a h Cod penal pentru inculpatul _____, dispunând condamnarea primului la 3 luni de închisoare (cu suspendarea executării) și a celui de-al doilea la amendă administrativă.

Analizând solicitarea formulată, văzând nota Inspecției judiciare și înscrisurile atașate, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii reține următoarele:

Conform art. 75 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată și modificată, și art. 30 din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată și modificată, Consiliul Superior al Magistraturii apără judecătorii și procurorii împotriva oricărui act care le-ar putea afecta independența sau imparțialitatea sau ar crea suspiciuni cu privire la acestea. De asemenea, Consiliul Superior al Magistraturii apără reputația profesională a judecătorilor și procurorilor, ceea ce este în deplină concordanță cu prevederile art. 8 și art. 10 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, care consacră protecția reputației sau a drepturilor altei persoane, precum și garantarea autorității și imparțialității puterii judiciare.

Potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, deși limitele criticii admisibile sunt mai mari în cazul funcționarilor publici sau al politicienilor, se face distincție între situația acestora din urmă și cea a magistraților, atât din punct de vedere al posibilităților reduse ale judecătorilor de a reacționa, ca urmare a obligațiilor de discreție și reținere impuse de propriile reguli de conduită, cât și din perspectiva rolului special al puterii judiciare în societate și necesității protejării magistraților de atacuri denigratoare, de natură a aduce atingere încrederii cetățenilor în justiție (hotărârile în cauzele Prager și Oberschlick contra Austriei, din 26.04.1995, De Haes și Gijssels contra Belgiei din 24 Februarie 1997).

Din această perspectivă și a rolului de garant al independenței justiției, conferit de lege Consiliul Superior al Magistraturii este chemat, în exercitarea atribuțiilor prevăzute de art. 30 din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare, să apere judecătorii împotriva oricărui act care le-ar putea afecta independența și imparțialitatea și de le apăra reputația profesională.

În virtutea libertății de exprimare și a rolului care este atribuit presei într-o societate democratică, jurnaliștii au posibilitatea de a pune în discuția publicului aspecte care țin de buna funcționare a autorităților și, implicit, a puterii judecătorești.

Pe de altă parte, puterea pe care o deține presa, urmare a impactului major asupra publicului larg pe care îl au comentariile și aprecierile jurnaliștilor, nu trebuie să fie

utilizată în scopul denigrării persoanelor vizate sau discreditării autorității reprezentate de acestea.

În acest sens, în mod constant Curtea Europeană a Drepturilor Omului a apreciat că garanția libertății de exprimare oferită de Convenție este subordonată condiției ca cei în cauză să acționeze cu bună credință, în sensul de a furniza informații exacte și demne de credit cu respectarea deontologiei jurnalistice. (Radio France și alții c. Franței; Colombani și alții c. Franței ; Bladet Tromsø și Stensaas c. Norvegiei, Cumpăna și Mazare c. României; Stăngu și Scutelnicu c. României).

În același sens, art. 21 din Rezoluția nr. 1003 (1993) a Adunării Parlamentare a Consiliului Europei privind etica jurnalistică stipulează că ziaristica nu trebuie să denatureze informația adevărată, imparțială și opiniile oneste, nici să le exploateze în scopuri proprii, în încercarea de a crea sau modela opinia publică, deoarece legitimitatea sa se bazează pe respectul efectiv al dreptului fundamental al cetățenilor la informație. În acest sens, legitimitatea ziaristicii investigative depinde de corectitudinea opiniilor exprimate și este incompatibilă cu campaniile ziaristice organizate pornind de la poziții prestabilite.

Dreptul la liberă exprimare, prevăzut de art. 30 din Constituție, nu poate fi exercitat cu încălcarea principiilor independenței judecătorilor și supunerii lor numai legii, principii consfințite de art. 124 al. 3 din legea fundamentală a statului.

De asemenea, libertatea de exprimare nu poate prejudicia demnitatea, onoarea, viața particulară a persoanei și nici dreptul la propria imagine, așa cum prevede art. 30 al. 6 din Constituția României.

Dreptul la reputație figurează printre drepturile garantate de art. 8 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, ca element esențial al dreptului la respectarea vieții private. Reputația profesională este o consecință a integrității profesionale și morale de care trebuie să dea dovadă fiecare judecător, aceasta aflându-se în strânsă legătură cu independența, imparțialitatea și integritatea pe care trebuie să le manifeste fiecare judecător în exercitarea profesiei. Reputația profesională conferă magistratului credibilitate și siguranță în exercitarea profesiei, autoritate în examinarea opiniilor, cu

precădere a celor profesionale și totodată, reprezintă părerea pe care magistratul o creează în conștiința colectivă despre modul în care își exercită profesia.

Articolul publicat la data de 18.12.2011 este centrat pe relatarea aspectelor înveredate de pârâta din dosarul nr. _____, printr-o scrisoare adresată redacției. Autorul face și anumite precizări, pentru a stabili care este situația cererilor formulate de părți, dar și în legătură cu activitatea doamnei judecător Trofin. Se arată că unul dintre minorii părților a fost încredințat reclamantului, pe calea ordonanței președințiale, fără a se preciza că niciuna dintre părți nu a exercitat cale de atac împotriva respectivei hotărâri. Se expune pe larg punctul de vedere al pârâtei în legătură cu participarea aceleiași judecător și la soluționarea fondului cauzei, menționându-se doar că cererea de recuzare a fost respinsă, ideea care se desprinde, în lipsa unor precizări suplimentare, fiind aceea că doamna judecător nu ar fi trebuit să participe la judecarea respectivei cauze, iar formularea unei cereri de abținere ar fi condus la înlăturarea sa din complet, în condițiile în care prin încheierea de soluționare a incidentului procedural s-au expus pe larg considerentele pentru care cererea de recuzare a fost respinsă, făcându-se referire atât la aspectele ținând de soluționarea anterior a ordonanței președințiale, cât și presupusa legătură – de colegialitate - ce există între soțul doamnei judecător, cel al avocatului reclamantului și fostul soț al pârâtei.

Prezentând această situație ca fiind un adevărat scandal – „Anca Trofin n-ar fi la primul scandal legat de cauzele pe care le judecă” – autorul face referire la o cauză penală soluționată de același judecător în anul 2006, unde a achitat un inculpat, „a cărui vinovăție se vedea de la o poștă”. În legătură cu acest aspect se reține că dosarul penal a parcurs trei grade de jurisdicție, într-adevăr soluția instanței de fond a fost desființată, însă și soluția instanței de apel a fost casată, încadrarea juridică fiind schimbată și în apel și, ulterior, în recurs.

În continuare se arată că doamna judecător a mai dat o hotărâre „cel puțin dubioasă”, într-un alt dosar în care s-a solicitat reîncredințarea unui minor. Această soluție însă a fost menținută în căile de atac, instanța de apel și de recurs reținând că hotărârea inițială de încredințare a minorilor s-a întemeiat pe înțelegerea părților, acestea fiind cele care au stabilit ca fiecareia dintre părinți să i se încredințeze câte un minor,

situația avută în vedere la luarea măsurii încredințării nu s-a modificat, pentru a se impune reîncredințarea, minora încredințată tatălui a locuit perioade îndelungate de timp și pe durata căsătoriei păților la bunica paternă, aceasta nefiind o situație nouă și necunoscută reclamantei.

Deși soluția pronunțată în cererea de ordonanță președințială și, ulterior, cea pronunțată în dosarul nr. _____, nu au fost contestate de către părți, iar soluția dată în cererea mai veche având ca obiect reîncredințare minor a fost menținută în apel și recurs, ideea pe care o transmite articolul este aceea că în cauză soluția nu va fi una corectă și imparțială pentru că și cu alte ocazii judecătorul a procedat la fel.

În articolul publicat la 27.01.2010 hotărârea dată în dosarul nr. _____ este caracterizată ca fiind „discutabilă”, sunt menționați judecătorii care au pronunțat-o în apel și la fond, pentru doamna judecător Trofin menționându-se că l-a achitat pe deși vinovăția acestuia se vedea de la o poștă, fără a se detalia aspectele ce au condus la această concluzie, iar în ce îi privește pe membrii completului de apel se fac câteva aprecieri cu privire la aspectele ce i-ar fi determinat să pronunțe soluția, fără a se face referire la existența unor dovezi cu privire la faptele relatate. Concluzia articolului este în sensul că „Dincolo de relații și pile, rămâne cruntul adevăr: o fetiță de 7 ani este lăsată în continuare în custodia unui tată care nu se ocupă de copilul respectiv, ci preferă să-l lase la 300 de kilometri distanță. Asta în timp ce mama dezavantajată are grijă de celălalt copil al cuplului, tot o fetiță, în contextul în care toate tratatele de specialitate indică faptul că nu trebuie separați frații (surorile) în cazul unui divorț”. Așa cum s-a reținut și mai sus, hotărârea inițială de încredințare a minorilor, separat, a avut la bază înțelegerea păților în acest sens, iar la soluționarea cererii de reîncredințare s-a avut în vedere, printre altele și opțiunea exprimată de minor, de a rămâne în continuare, împreună cu tatăl său.

În cuprinsul articolului publicat în martie 2011 se redau (sub titulatura „Dosar la judecătoria Trofin”) cu ghilimele, cele afirmate de parte „ (...) iar dosarul cu custodia fiicei noastre este pe rolul Judecătoriei, la magistratul Anca Trofin (n.r.- cea care l-a achitat inițial în scandalul conservelor furate). Nu știu cum se face împărțirea aceea aleatorie. Am mari dubii!” Nu se fac precizări suplimentare, în legătură cu modul de

repartizare a cauzei, care s-a realizat fără incidente, în sistem informatizat aleatoriu, ideea care transpare fiind aceea că există un semn de întrebare în legătură cu repartizarea respectivei cauze. Nu se fac afirmații proprii și nu se redau aprecieri ale părților în legătură cu activitatea și conduita doamnei judecător.

Plenul Consiliului Superior al Magistraturii reține că, prin prezentarea situației în maniera anterior menționată, în cadrul articolelor publicate în presă, se induce în conștiința opiniei publice ideea că doamna judecător Anca Mihaela Trofin și-a exercitat

dar și a dosarelor nr.

Modul de prezentare a faptelor creează o imagine și o
ceea ce, în mod evident se reflectă direct în activitatea sa profesională și îi afectează autoritatea de care acesta ar trebui să se bucure în exercitarea funcției de judecător.

Articolele de presă, prin conținutul concret, dar și prin modalitatea de prezentare sunt de natură a exercita presiune asupra judecătorului și de a aduce atingere reputației profesionale, a modului în care își exercită funcția, a imparțialității și integrității pe care un judecător trebuie să le manifeste în exercitarea profesiei.

În jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului s-a statuat că, în domeniul libertății de exprimare se impune ca presa să respecte unele principii de echitate, astfel încât să nu aducă atingere reputației și drepturilor celorlalți, iar în ceea ce-i privește pe magistrați, se impune ca aceștia să nu facă obiectul unor acuzații nejustificate, deoarece poate fi afectată autoritatea puterii judecătorești.

Aceste principii se regăsesc și în Codul deontologic al ziaristului care, în articolul 2, 3 și 5, prevede că jurnalistul are îndatorirea de a relata adevărul, obligație ce decurge din dreptul constituțional al publicului de a fi corect informat. În spiritul dispozițiilor menționate, știrea de presă trebuie să fie exactă, obiectivă și fără conotații tendențioase. Jurnalistului nu îi este permis să publice date prin care să insinueze ori să creeze, în mod artificial și nejustificat, situații ce nu există, cu privire la faptele sau persoanele la care face referire. Totodată, acesta nu se poate substitui instituțiilor și puterilor publice.

Autorul articolelor ce fac obiectul prezentei cereri a încălcat aceste principii, depășind limitele dreptului la informare atunci când, prin aspectele invocate, a creat o părere publică defavorabilă pe baza unor afirmații tendențioase, făcute la adresa doamnei judecător Anca Mihaela Trofin.

Cele mai multe afirmații din articolele sus menționate reproduc susțineri ale părților din diferite dosare, altele însă reprezintă judecăți de valoare ale autorului, care au un suport factual, dar modul de prezentare a acestora, ignorarea considerentelor hotărârilor judecătorești sunt de natură a reliefa o depășire de către jurnalist a limitelor criticii admisibile și dozei de exagerare și provocare specifice activității jurnalistice.

Față de cele expuse, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii apreciază că prin articolele de presă mai sus prezentate, publicate la datele de 27.01.2010 și de 18.12.2011, pe site-ul Vrancea Media, precum și articolul publicat pe site-ul publicației „Șansa Vrânceană” nr. _____ a fost afectată în mod tendențios și nejustificat reputația profesională a doamnei judecător Anca Mihaela Trofin și, în consecință, va admite cererea de apărare a reputației profesionale formulată de doamna judecător.

Pentru considerentele mai sus arătate, în temeiul dispozițiilor art. 30 alin. (2) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare, prin vot direct și secret, cu majoritatea voturilor membrilor prezenți;

PLENUL CONSILIULUI SUPERIOR AL MAGISTRATURII

HOTĂRĂȘTE

Art.1 - Admiterea cererii de apărare a reputației profesionale formulate de doamna TROFIN ANCA MIHAELA, judecător la Judecătoria Focșani.

Art.2 - Prezenta Hotărâre a Plenului Consiliul Superior al Magistraturii nr.548/2012 se comunică Inspecției judiciare și Biroului de informare publică și relații cu mass-media, în vederea emiterii unui comunicat de presă în sensul celor dispuse.

Data în București, la data de 26 iunie 2012

Președinte,

Judecător Alina Nicoleta GHICA